

Lovforslag nr. L 208. Fremsat den 28. marts 2001 af justitsministeren (Frank Jensen)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om inkassovirksomhed

(Undtagelse af visse former for inkassovirksomhed fra lovens regler om autorisation og godkendelse af personale mv.)

§ 1

I lov om inkassovirksomhed, jf. lov nr. 319 af 14. maj 1997, foretages følgende ændringer:

1. § 1, stk. 2, affattes således:

»Med undtagelse af §§ 9-11, § 12, stk. 1-3, § 13 og § 29 gælder loven ikke for inkassovirksomhed, der udøves af advokater som led i udøvelsen af selvstændig advokatvirksomhed eller af pengeinstitutter, samt undtagelsesvis efter justitsministerens bestemmelse for inkassovirksomhed, der udøves af andre.«

§ 2

Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

§ 3

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning sættes i kraft for disse landsdele med de afvigelser, som de særlige færøske og grønlandske forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Inkassoloven trådte i kraft i 1997. Erfaringerne med anvendelsen af loven har vist, at der findes nogle former for inkassovirksomhed, der er omfattet af lovens definition af inkassovirksomhed, men hvor der ud fra de hensyn, loven bygger på, ikke er noget reelt behov for, at lovens »formelle« regler om autorisation, godkendelse af personale, sikkerhedsstillelse og oprettelse af klientkonti mv., finder anvendelse.

Lovforslaget går ud på at udvide den hjemmel, der findes i den gældende lov, til administrativt at undtage inkassovirksomhed fra de nævnte regler om autorisation mv., når den, der udøver virksomheden, på anden måde er undergivet offentligt tilsyn. Det foreslås at ændre den pågældende bestemmelse, således at også inkassovirksomhed, der ikke er undergivet andet offentligt tilsyn, kan undtages i særlige tilfælde.

2. Lovforslagets baggrund og udformning

2.1 Inkassoloven indeholder dels »formelle« regler om autorisation, godkendelse af personale, sikkerhedsstillelse, oprettelse af særlige klientkonti mv., dels nogle »materielle« regler om god inkassoskik, herunder regler om fremgangsmåden ved henvendelse til skyldnere og ved tilbagetagelse af løsøre.

Inkassoloven omfatter som udgangspunkt enhver form for erhvervmæssig inddrivelse af fordringer for andre. Offentlige myndigheders og auktionslederens fordringsinddrivelse er dog helt undtaget fra loven, og i medfør af lovens § 1, stk. 2, gælder lovens »formelle« regler ikke for inkassovirksomhed, der udøves af advokater som led i selvstændig advokatvirksomhed eller af pengeinstitutter. Endvidere kan inkassovirksomhed, der udøves af andre, som er undergivet offentligt tilsyn, undtages fra disse regler efter justitsministerens bestemmelse.

Inddrivelse af egne fordringer – såkaldt egeninkasso - er ikke omfattet af loven (medmindre fordringerne erhvervmæssigt er opkøbt efter forfaldstid med henblik på inddrivelse på egne vegne).

Formålet med inkassoloven er at sikre, at privat inkassovirksomhed udøves på en rimelig og forsvarlig måde. Inkassovirksomhed indtager en særlig stilling i forhold til andre erhvervsgræne, fordi der typisk udøves funktioner, som for skyldneren og andre umiddelbart kan minde om eller forveksles med opgaver, der varetages af fogederne. Det er baggrunden for den generelle autorisationsordning og lovens regler om forudgående godkendelse af ansatte, der retter personlig henvendelse til skyldnere. Autorisationsordningen gør det muligt på forhånd at vurdere, om indehaveren af inkassobureauet mv. kan forventes at ville udøve virksomheden forsvarligt og i overensstemmelse med god skik.

Egeninkasso er som nævnt ikke omfattet af loven. I forarbejderne til den gældende lov er det herom anført, at det ville være for vidtgående at kræve, at en erhvervsdrivende skal have autorisation til at inddrive sine egne fordringer, og at lovens materielle regler om god inkassoskik mv. må forventes i et vist omfang at få afsmittende virkning på vurderingen af, om en erhvervsdrivende handler i overensstemmelse med markedsføringslovens regler om god markedsføringsskik.

Inkassoloven omfatter som nævnt »erhvervsmæssig« inddrivelse af fordringer. I lovens forarbejder er det forudsat, at en inkassovirksomhed anses som erhvervsmæssig i lovens forstand, hvis den har et vist ikke ubetydeligt omfang, foregår med en vis regelmæssighed og normalt udøves mod vederlag, uanset vederlagets art. Det betyder bl.a., at f.eks. branche- eller faglige organisationer, som bistår med fordringsinddrivelse for sine medlemmer, er omfattet af loven, selv om organisationen ikke beregner sig andet vederlag herfor end en del af det almindelige medlemsbidrag.

2.2. De praktiske erfaringer med anvendelsen af loven har vist, at der findes former for inkassovirksomhed, som vel må anses for omfattet af reguleringen, men hvor der ud fra de ovenfor nævnte hensyn, som loven bygger på, ikke er noget væsentligt reelt behov for at stille krav om forudgående autorisation mv.,

selv om den pågældende inkassovirksomhed ikke er undergivet andet offentligt tilsyn.

Det drejer sig navnlig om tilfælde, der ligner egeninkasso, fordi inkassovirksomheden alene udøves for egne medlemmer mv. og i forhold til skyldnerne fremstår med en sådan »intern« karakter, at de funktioner, der udøves, ikke i samme omfang som ellers kan minde om eller forveksles med opgaver, der varetages af fogederne, jf. ovenfor. I sådanne tilfælde er det reelle behov for forudgående autorisation mv. væsentligt mindre, og det kan i så fald forekomme uforholdsmæssigt byrdefuldt at stille krav herom, afhængigt af inkassoaktiviteternes nærmere tilrettelæggelse og indpasning i den pågældende udøvers øvrige virksomhed.

Efter Justitsministeriets opfattelse bør der i sådanne tilfælde være mulighed for efter en konkret vurdering at undtage den pågældende form for inkassovirksomhed fra lovens »formelle« regler, hvorimod reglerne om god inkassoskik fortsat bør gælde. Der bør endvidere være mulighed for at tilbagekalde undtagelsen, hvis den eller de pågældende udøveres forhold begrunder det.

2.3. På den anførte baggrund foreslås det at udvide den gældende bestemmelse i lovens § 1, stk. 2, således at justitsministeren kan bestemme, at lovens regler om autorisation, godkendelse af personale, sikkerhedsstillelse og oprettelse af klientkonti mv. ikke skal gælde for visse former for inkassovirksomhed, selv om den eller de pågældende udøvere ikke er undergivet andet offentligt tilsyn. Undtagelse kan ske på grundlag af en konkret vurdering ud fra de ovenfor nævnte hensyn, men hvis de pågældende udøvere ikke er undergivet andet offentligt tilsyn, bør adgangen til undtagelse anvendes med forsigtighed. Dette er i den foreslåede bestemmelse angivet ved, at undtagelse alene kan ske »undtagelsesvis«.

Der vil være mulighed for efter ansøgning at undtage bestemte udøvere af inkassovirksomhed, og der vil

som hidtil også kunne udstedes regler, hvorefter bestemte former for inkassovirksomhed undtages fra de pågældende bestemmelser i loven.

Også lov om vagtvirksomhed indeholder en generel hjemmel til undtagelse i særlige tilfælde.

Justitsministeriet vil i medfør af den foreslåede bestemmelse være indstillet på at overveje at undtage navnlig brancheorganisationer inden for erhvervslivet, der som led i den almindelige rådgivningsvirksomhed bistår medlemsvirksomheder med udsendelse af rykkerskrivelser mv., faglige organisationer, der bistår medlemmer med inddrivelse af tilgodehavender hos arbejdsgivere mv., og visse ejendomsadministratorer, der bistår ejerforeninger mv. med huslejeinddrivelse som led i den generelle administration af de pågældende ejendomme.

3. Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser mv.

Der betales 5.000 kr. for en autorisation og 300 kr. for udstedelse af legitimationskort til personer, der foretager personlig henvendelse til skyldnere. I det omfang hjemlen til at undtage fra lovens regler om autorisation mv. benyttes, vil det medføre mindre indtægter til det offentlige. Hjemlen til undtagelse vil kun kunne anvendes over for få af de inkassovirksomheder, som i dag er autoriserede, og forslaget har således kun begrænsede økonomiske og administrative konsekvenser.

Lovforslaget vil medføre besparelser og administrative lettelser for de virksomheder mv., som undtages fra lovens autorisationsordning mv. Det drejer sig som nævnt om et begrænset antal virksomheder mv.

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser og indeholder ikke EU-retlige aspekter. Lovforslaget har ikke økonomiske eller administrative konsekvenser for borgerne.

	Positive konsekvenser/ Mindre udgifter	Negative konsekvenser/ Merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner	Ingen	Ingen af betydning
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner	Ingen af betydning	Ingen af betydning
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen af betydning	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen af betydning	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter	

4. Høring

Et udkast til dette lovforslag har været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer:

Præsidenterne for Østre Landsret og for Vestre Landsret, Præsidenten for Københavns Byret, Præsidenten for Sø- og Handelsretten, præsidenterne for retterne i Århus, Odense, Aalborg og Roskilde, Den Danske Dommerforening, Dommerfuldmægtigforeningen, Advokatrådet, Akademikernes Centralorganisation, Amtsrådsforeningen, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Arbejdsledeshedskassernes Samvirke, Bølgelskabernes Landsforening, Danmarks Nationalbank, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Detail Kreditråd, Dansk Handel & Service, Dansk Industri, Dansk Inkasso Brancheforening, Dansk Organisation af Detailhandelskæder, Danske Finansieringsselskabers Forening, Det Danske Handelskammer, Ejendomsforeningen Danmark, Entreprenørforeningen, Erhvervssammenslutningen G 1930, Finansrådet, Forbrugerrådet, Foreningen af politimestre i Danmark, Forsikring & Pension, Frederiksberg Kommune, Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd, HK-Landsklubben Danmarks Domstole, HK/Danmark, Håndværksrådet, Kommunernes Landsforening, Konkurrencerådet, Københavns Kommune, Landsforeningen Loyal Handel, Landsorganisationen i Danmark, Liberale Erhvervs Råd, Nævnet for Etnisk Ligestilling, Politiforbundet i Danmark, Politifuldmægtigforeningen, Realkreditrådet, Rigsadvokaten, Rigspolitichefen, SID.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Det foreslås at udvide adgangen til administrativt at undtage visse former for inkassovirksomhed fra lovens »formelle« regler om autorisation, godkendelse af personale, sikkerhedsstillelse, oprettelse af klientkonti mv. Efter forslaget vil det således ikke længere være en betingelse for, at en virksomhed kan undtages fra disse regler, at udøveren er undergivet et andet offentligt tilsyn, som kan sidestilles med det, der gælder for advokater i medfør af retsplejeloven og for pengeinstitutter i medfør af bank- og sparekasselovgivningen.

Der er ikke tilsigtet nogen realitetsændring for så vidt angår adgangen til at undtage virksomheder, der er undergivet andet offentligt tilsyn. I medfør af den gældende lovs § 1, stk. 2, er realkreditinstitutters inkassovirksomhed undtaget.

For så vidt angår udøvere af inkassovirksomhed, der ikke er undergivet andet offentligt tilsyn, kan undtagelse ske efter en konkret vurdering i særlige tilfælde, hvor der ikke er noget væsentligt reelt behov for at stille krav om forudgående autorisation mv., og hvor den pågældende udøvers forhold i øvrigt tilsiger det, jf. de hensyn, som er anført ovenfor i de almindelige bemærkninger pkt. 2.2 og 2.3. Adgangen til at undtage fra autorisationskravet mv. bør anvendes med forsigtighed, jf. ordet »undtagelsesvis«.

En undtagelse for så vidt angår en bestemt form for inkassovirksomhed vil kunne udformes således, at undtagelsen kan ophæves for den enkelte udøver, hvis vedkommendes forhold begrundet det - f.eks., hvis

der konstateres overtrædelser af inkassolovens regler om god inkassoskik.

Til § 2

Det foreslås, at loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Til § 3

Bestemmelsen vedrører lovens territoriale gyldighed.

Bilag 1

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

§ 1. Loven gælder for inkassovirksomhed, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. Med undtagelse af §§ 9-11, § 12, stk. 1-3, § 13 og § 29 gælder loven ikke for inkassovirksomhed, der udøves af advokater som led i udøvelsen af selvstændig advokatvirksomhed eller af pengeinstitutter, samt efter justitsministerens bestemmelse for inkassovirksomhed, der udøves af andre, som er undergivet offentligt tilsyn.

Lovforslaget

§ 1

I lov om inkassovirksomhed, jf. lov nr. 319 af 14. maj 1997, foretages følgende ændringer:

1. § 1, stk. 2, affattes således:

»Med undtagelse af §§ 9-11, § 12, stk. 1-3, § 13 og § 29 gælder loven ikke for inkassovirksomhed, der udøves af advokater som led i udøvelsen af selvstændig advokatvirksomhed eller af pengeinstitutter, samt undtagelsesvis efter justitsministerens bestemmelse for inkassovirksomhed, der udøves af andre.«

Til lovforslag nr. L 208. Skriftlig fremsættelse (28. marts 2001)

Justitsministeren (Frank Jensen):

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om inkassovirksomhed. (Undtagelse af visse former for inkassovirksomhed fra lovens regler om autorisation og godkendelse af personale mv.).

(Lovforslag nr. L 208).

Lov om inkassovirksomhed (inkassoloven) trådte i kraft i 1997. Formålet med loven er at sikre, at privat inkassovirksomhed udøves på en rimelig og forsvarlig måde. Inkassovirksomhed indtager en særlig stilling i forhold til andre erhvervsgrene, fordi der typisk udøves funktioner, som for skyldneren og andre umiddelbart kan minde om eller forveksles med opgaver, der varetages af fogederne.

Loven indeholder dels "formelle" regler om autorisation, godkendelse af personale, sikkerhedsstilling, oprettelse af særlige klientkonti mv., dels nogle "materielle" regler om god inkassoskik, herunder regler om fremgangsmåden ved henvendelser til skyldnere og ved tilbagetagelse af løsøre. Lovens autorisationsordning gør det muligt på forhånd at vurdere, om indehaveren af inkassobureauet mv. kan forventes at ville udøve virksomheden forsvarligt og i overensstemmelse med god inkassoskik.

Inkassoloven omfatter som udgangspunkt enhver form for erhvervsmæssig inddrivelse af fordringer for andre. Offentlige myndigheders og auktionsleders fordringsinddrivelser er dog helt undtaget fra loven, og lovens "formelle" regler gælder ikke for inkassovirksomhed, der udøves af advokater som led i selvstændig advokatvirksomhed eller af pengeinstitutter. Endvidere kan inkassovirksomhed, der udøves af andre, der er undergivet offentligt tilsyn, undtages fra disse regler efter justitsministerens nærmere bestemmelse.

Inddrivelse af egne fordringer – egeninkasso – er ikke omfattet af inkassoloven. Det skyldes, at det ville være for vidtgående at kræve, at en erhvervsdrivende skal have autorisation til at inddrive sine egne fordringer, og at lovens materielle regler om god inkassoskik mv. må forventes i et vist omfang at få afsmittende virkning på vurderingen af, om en erhvervsdrivende handler i overensstemmelse med markedsføringslovens regler om god markedsføringsskik.

De praktiske erfaringer med anvendelse af loven har vist, at der findes former for inkassovirksomhed, som er omfattet af reguleringen, men hvor det ud fra de ovennævnte hensyn, som loven bygger på, ikke er noget væsentligt reelt behov for at stille krav om forudgående autorisation mv., selv om den pågældende inkassovirksomhed ikke er undergivet andet offentligt tilsyn.

Det drejer sig om tilfælde, hvor inkassovirksomheden alene udøves for egne medlemmer mv., og i forhold til skyldnere fremstår med en sådan "intern" karakter, at de funktioner, der udøves, ikke i samme omfang som ellers kan minde om eller forveksles med opgaver, der varetages af fogederne. I sådanne tilfælde er det reelle behov for forudgående autorisation mv. væsentligt mindre, og det kan i så fald forekomme uforholdsmæssigt byrdefuldt at stille krav herom.

På denne baggrund foreslås det, at justitsministerens hjemmel til at undtage visse former for inkassovirksomhed fra lovens "formelle" regler om autorisation, godkendelse af personale mv. udvides, således at justitsministeren kan bestemme, at også inkassovirksomhed, der ikke er undergivet offentligt tilsyn, i særlige tilfælde kan undtages fra de nævnte regler.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og de ledsagende bemærkninger, skal jeg hermed anbefale lovforslaget til det Høje Tings velvillige behandling.